

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. G.**, zast. JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem, se sídlem Dlouhá 31/63, Teplice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 9. 2009, č. j. 42 Cad 43/2008 – 87,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13. 9. 2005, č. X. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta stěžovatelova žádost o plný invalidní důchod s tím, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 50%, jak vyplývá z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Teplicích ze dne 13. 9. 2005.

Rozsudkem ze dne 14. 9. 2009, č. j. 42 Cad 43/2008 – 87, Krajský soud v Ústí nad Labem podanou žalobu zamítl.

Proti tomuto rozsudku stěžovatel podal kasační stížnost, v níž popsal, z jakých důvodů se domáhal u Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušení rozhodnutí žalované. Dále uvedl, kdy a jak krajský soud rozhodl, kdy byl stěžovateli doručen rozsudek tohoto soudu a kdy končí lhůta k podání kasační stížnosti. Závěrem konstatoval, že proti uvedenému rozsudku podává kasační stížnost a že důvody kasační stížnosti doplní ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž bude vyzván k doplnění podání.

Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením ze dne 5. 11. 2009, č. j. 42 Cad 43/2008 – 93, stěžovatele (jeho zástupce) vyzval, aby do jednoho měsíce od doručení jmenovaného usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti tak, že uvede, z jakých skutkových a právních důvodů rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem napadá. Krajský soud zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta.

Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno zástupci stěžovatele dne 12. 11. 2009. V určené lhůtě, ani později však stěžovatel (jeho zástupce) na výzvu k doplnění kasační stížnosti nijak nereagoval. Následně předložil Krajský soud v Ústí nad Labem věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ústí nad Labem k doplnění kasační stížnosti a kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbyvá než ji odmítnout.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel nevznáší žádné konkrétní výhrady vůči rozsudku krajského soudu. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publ. pod č. 6/2003 Sb. NSS).

Tak tomu je i v posuzované věci. Stěžovatel neuvádí nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru).

Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel (jeho zástupce) byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu